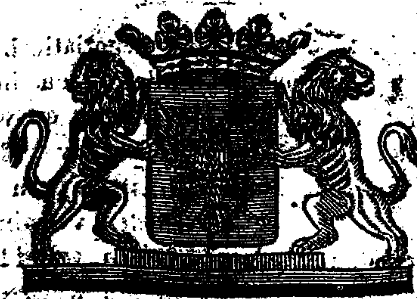
A. 1836. № 67.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 4 Junij.

FRANKFORT, den 31sten Mei.

Berigten uit Turin, van den 23sten Mei, melden, dat men aldaar den Koning van Napels, met zijnen oom, den hertog van Salerno, verwacht. Hij zal zich echter, denkt men, slechts korten tijd te Turin oponthouden, en vervolgens naar Weenen gaan, werwaarts hem zijn oom zal vergezellen, en waar hij, zoo als men gelooft, om de hand eener aartshertogin vragen zal. Van Weenen zal de Koning zich naar Parijs en van daar naar Londen begeven. De hertogen van Orleans en van Nemours worden in het midden der maand Junij te Turin verwacht.

— Uit Munchen wordt gemeld, dat Zijne Majesteit Koning *Otto* van Griekenland aldaar den 29sten dezer, tusschen vier en zes uur, zou aankomen. De Grieken, die te Munchen studeren, zouden den Koning in vijftien rijtuigen te gemoet gaan. Z. M. reist in het strikste incognito onder den naam van eenen graaf van Missolunghi. Deswege zal er dan ook geen eigenlijke feestelijke ontvangst te Munchen plaats hebben, waartoe anders reeds vele toebereidselen waren gemaakt.

— In een der Duitsche dagbladen vindt men het volgende schrijven uit Londen, van den 17den dezer: « Dat de reis der Fransche Prinsen naar Berlijn en Weenen een bepaald staatkundig oogmerk heeft, is niet waarschijnlijk; doch dat zij dienen zal, om eene grootere toenadering tusschen de hoven van Parijs, Berlijn en Weenen te bewerken, lijdt wel geen twijfel. Of dit nu met de wenschen van onze ministers zal strooken, is moeijelijk te bepalen, doch zeker is het, dat hoe meer men zich te Parijs naar de staatkunde van het vaste land keert, men zich des te meer van Engeland verwijderen moet. Alhoewel wij nu sterk en magtig genoeg mogen zijn, om eenen eigenen weg te kunnen bewandelen, eischen toch het staatkundig beleid en ons handelsbelang, om zoodanige verbindtenissen te zoeken, die vergoeding kunnen schenken voor het mogelijk verlies der Fransche alliantie. Naar welke zijde men zich in dit geval keeren zal, kan niemand vooruit zeggen, want van de omstandigheden en den staat van zaken hangt het af om dergelijke verbindtenissen tot stand te brengen. Voorloopig zal men er zich toe bepalen, om den gang van Frankrijk na te gaan, ten einde zijnen eigenen daarnaar te regelen. Dat al het streven der mogendheden van het vaste land sints lang er op berekend was, om ons (Engeland) van Frankrijk te scheiden, is wereldkundig; dat al hunne pogingen daartoe tot heden vergeefs waren, hebben daadzaken aangetoond; te opmerkelijker is het daarom, op een oogenblik, dat de algemeene zaken een vreedzamer aanzien krijgen, het Fransche kabinet wankelmoedig te zien. Men vergete te Parijs toch maar niet, dat wij alleen medegewerkt hebben tot verdediging van een stelsel, hetwelk den Koning der Franschen tot den zijnen gemaakt en hem den bijnaam van eenen Napoleon des vredes verschaft heeft, terwijl grootendeels ons de eer daarvan zou toekomen. Want bijaldien wij den toestand van Frankrijk en inzonderheid dien der Julij-regering niet behoorlijk gewaarderd hadden, zouden alle pogingen, om den revolutionairen aandrang af te weren, vruchteloos geweest zijn, en aan de Julij-dagen hun regt wedervaren zijn. Zoo wisten wij door eene standvastige houding vriend en vijand derzelven in toom te houden, en aan *Lodewijk Philippus* tijd te verschaffen, om zich behoorlijk te oriënteren en te vestigen. Hij zou er echter een slecht gebruik van gemaakt hebben, bijaldien de Fransche regering, gelijk hier vaak knorrig gezegd wordt, plan had om ons den rug toe te keeren; want niets belet ons hetzelfde te doen, en het wordt dan de vraag, wie er het meeste bij verliezen of winnen zoude. Bedenkt men dit, dan komt het minder waarschijnlijk voor, dat men te Parijs de baan zou willen verlaten, waarop men lauweren geplukt heeft, ofschoon, men moet het erkennen, de handelwijs van Frankrijk omtrent Spanje meer dan dubbelzinnig is. Want waarom bewilligt men niet in de tusschenkomst, die in de laatste dagen ten stelligste gevraagd is, en laat aan ons alleen de moeite over, om Spanje tot rust te brengen? Geschiedt zulks op aanraden der mogendheden van het vaste land, dan moet men erkennen, dat zij bewijzen van groote bekwaamheid en omzigtigheid geven, en dat zij, zonder groote opofferingen, wisten te verwerven, wat wij, met achterstelling van menige belangen, gezocht hebben. »

PARIJS, den 31sten Mei.

Algemeen is het gerucht verspreid, dat de schout-bij-nacht *Hugon* het bevel over het te Toulon verzamelde eskader heeft aanvaard, welk eskader zich naar Tanger zal begeven, om voldoening van den Keizer van Marokko te eischen.

Men leest in het *Journal de Commerce* het volgende: » Dezen morgen is de generaal *Allard* op het ministerie van buitenlandsche zaken geroepen, alwaar 's avonds tijdingen uit Egypte waren ontvangen. Men verzekert, dat de conferentie van het hoogste gewigt voor onze aanstaande staatsbelangen is geweest. Sedert eenige dagen wist men, dat de Russische ministers zeer voorkomend jegens den generaal *Allard* waren, en dat er memorien over de onderscheidene provincien van Persie en Indie aan den representant van Lahore waren medegedeeld geworden. En nu verhaalt men, dat het Londensche kabinet bekommerd is geworden over de betrekkingen, welke Frankrijk met den vorst van Lahore schijnt te willen aanknoopen, en dat lord *Palmerston* of uit handelsijver of uit staatkunde, opheldering heeft gevraagd. De heer *Pozzo di Borgo* te Londen moet iets hebben laten blijken, waardoor Engeland beangst is geworden over eene zoo gewilde overeenstemming tusschen Frankrijk en Rusland, om zich van den invloed van den generaal *Allard* en de hulpbronnen der beide mogendheden te bedienen, ter einde Engelands staatsbelangen in Indie in nieuwe ongelegenheid te brengen.

— De maarschalk *Moncey* heeft een geschrift over zijn verschil met den minister van oorlog, betrekkelijk het beheer van het Hotel der Invaliden, uitgegeven. De maarschalk geeft het volgende berigt van de laatste ontmoeting tusschen den minister en hem: « Naauwelijks had ik hem gegroet, of hij deed mij op eenen gebiedenden, ten aanzien van den oudsten van Frankrijks maarschalken althans onvoegzamen toon, de sterkste verwijten over de klagten, welke ik aan zijne regtvaardigheid had voorgedragen; en voor de ambtenaren, wier medewerking met mij zoo dikwijls faalde, de partij opnemende, schroomde hij niet, mijne verrigtingen af te keuren, in plaats van ze door zijne ondersteuning te versterken. Nimmer zal ik zwijgen hoe ik hierdoor smartelijk aangedaan en te leur gesteld werd; maar ik zeg het openlijk, dat er, om het verdriet daarover te verduren, niets minder noodig was dan het diep besef van mijnen pligt, *alsmede de overtuiging van de onmagt door mijnen hoogen ouderdom!* — En de bijzonderheden van die zamenkomst, welke door eenen op het ministerie van oorlog welbekenden invalide-officier opzettelijk verspreid werden, bleven op het Hotel niet zonder gevolg. Mijn gezag leed er door, en dit was te meer te bejammeren, vermits het in de gegevene omstandigheden juist meer kracht en eerbiediging noodig had.»

— De generaal *Bugeaud*, die met eenige troepen naar Afrika gaat, om het leger aldaar te versterken, is den 26sten dezer te Marseille aangekomen.

— Het ministeriele avondblad meldt, dat er heden tijdingen uit Madrid tot den 24sten zijn ontvangen. De stad was toen bij voortduring rustig, en alle tijdingen uit de provincien waren gunstig. — Te Sevillie heeft de generaal *Espinoza* zekeren *Avilenete* doen vatten, die derwaarts gezonden was om onlusten aan te stoken. Men heeft eene vrij aanzienlijke som gelds bij hem gevonden.

— Berigten uit Bayonne, van den 27sten dezer, melden, dat de Carlisten den 24sten te Irun de klokken hebben laten luiden, wegens eene groote overwinning, welke zij op *Cordova* zouden behaald hebben; maar de aankomst van eenige vlugtelingen van Villa Franca en Onate heeft de waarheid daarvan sterk in twijfel doen trekken.

— Van het oorlogstooneel in Spanje heeft men geene nadere eenigzins stellige tijding, behalve dat de Christino's en de Engelschen zich van de Passage hebben meester gemaakt, zijnde een vrij aanzienlijke haven van Guipuscoa met een kasteel, gelegen ten Noord-Oosten van St. Sebastiaan.

's GRAVENHAGE, den 2den Junij.

Onder de verbeteringen, welke de stedelijke overheid alhier verder voornemens is in deze residentie daar te stellen, behoort die van eene nieuwe teeken-akademie. Sinds lang was 's Gravenhage in het bezit van eene inrigting, in twee afdeelingen gesplitst, als de eene voor het teekenen van het menschelijk beeld, de andere voor het bouwkundig teekenen; doch de behoefte deed zich gevoelen [illegible] uit te breiden, zoo wel wat het onderwijs [illegible] het

eerste aangaat, het was er verre af dat de teekenkunst in al dezelve schakeringen, veel minder de schilderkunst, op onze tegenwoordige zoogenaamde teeken-akademie onderwezen werden. Het lokaal was voorts uiterst bekrompen, en geheel ongeschikt voor het doel. Men vleit zich, dat de ontworpen inrigting de beste gevolgen voor de kunst zal opleveren.

— De luthersche sijnode zal aanstaanden Vrijdag alhier gesloten worden.

— In de tiende, thans het licht ziende aflevering van het maandwerk *Apollo*, nieuwe uitgave van muzijk voor de piano-forte, komen voor: 1°. *le Héros mourant*, *imitation d'un chant Russe*, woorden van den heer *J. F. Dobelin*, op muzijk gebragt en opgedragen aan H. KK. H. Mevrouwe de Prinses *van Oranje*, door den met roem bekenden jeugdigen virtuoos en componist, den heer *Henrij Vieuxtemps*; 2°. *huit bagatelles pour le Piano-forte; thème d'aline en rondo turc.*

AMSTERDAM, den 31sten Mei.

De gewone jaarlijksche vergadering van den Raad der Handelmaatschappij is op heden door den president dezelve Maatschappij, den heer *H. C. van der Houven*, met eene aanspraak geopend, en daarbij een overzigt van den staat dier belangrijke inrigting gegeven, hetwelk niet slechts getuigt van haren voortdurenden bloei, en eene allergunstigste uitbreiding harer werkzaamheden, die niet minder, overeenkomstig haar doel, voordeelig terugwerkt op de nationale nijverheid, handel, scheepvaart en scheepbouw; maar ook over het afgeloopen boekjaar van 1835 resultaten aanbiedt, die de stoutste verwachting te boven gaan.

Het mag der Maatschappij niet alleen gebeuren, uit de behaalde winsten van gezegd jaar 1835, te hebben kunnen voorzien in de uitbetaling harer verschuldigde 4½ pCt. rente, zij is ook in staat, uit die winsten, aan den koninklijken garant terug te betalen de ƒ 903,749 32, het slot uitmakende van de opofferingen, vroeger door hoogstdenzelve, als garant, ten behoeve der actie houders verstrekt; terwijl nog bovendien de winsten van 1835 een aanzienlijk batig beschikbaar overschot opleveren, om voor het eerst, overeenkomstig artikel 92 harer statuten, daarvan een derde als reserve ter zijde te leggen, en de overige twee derden aan de actie-houders, als extra-dividend, uit te deelen. Eerst na verificatie en goedkeuring der balans zullen echter gemelde reserve en extra-dividend in de zitting van den Raad, op aanstaanden Donderdag te houden, worden vastgesteld.

De steeds belangrijker wordende publieke veilingen der Maatschappij hebben, in 1835, in alle opzigten aan de verwachting beantwoord, en die gedeeltelijk zelfs overtroffen. In alles is, in die veilingen, voor ruim 24½ millioen verkocht. Ons land wordt meer en meer de markt voor de koloniale producten; bijzonder beginnen onze Java-suiker, en onze Java-Indigo tot in de verste landen gezocht te worden.

De koffij-pluk, die in 1834 alles te boven had gegaan, wat men vroeger van dien aard op Java gekend had, was in 1835, ten gevolge voor al van droogte, minder overvloedig; maar die van 1836 geeft daarentegen wederom de allervoordeeligste uitzigten, terwijl in het algemeen de cultuur van allerlei producten er steeds toenemende schijnt en voor nog meerder toeneming vatbaar blijft.

De aanzienlijke vermeerdering dier producten heeft in 1835, het bezigen van 92 schepen, metende 22,450 lasten, doch eene ruimte voor nagenoeg 30,000 lasten opleverende, mogelijk gemaakt, en ongeveer 5 millioen zijn in dat jaar aan vrachten betaald.

De gezamenlijke uitvoeren der Maatschappij naar onze O. I. Bezittingen hebben ongeveer 5½ millioen bedragen; ons fabriekwezen blijft, onder de aanmoedigingen, welke de Maatschappij zich meer en meer in staat ziet om hetzelve te doen ondervinden, toenemen in welvaart en in gewenschte uitbreiding en verbetering.

De scheepsbouw is zoodanig in ons land aangewakkerd, dat weldra, voor de vaart op Oost-Indie, in Nederland gebouwde schepen, eene scheepsruimte van 34,000 lasten hebbende, in de vaart zullen zijn. En daar er alzoo ruim voorzien is in de behoefte, zoo heeft de maatschappij opgehouden met, tot aanmoediging van den aanbouw, vaste vrachten toe te zeggen. Zij heeft bovendien, daar men in de laatste tijden is begonnen met schepen van eene buitengewone grootte te bouwen, en bijzondere omstandigheden haar noopte tot eene kleine vermindering der vrachten, die vermindering gebragt ten laste dier groote schepen, zoo uit hoofde van het meerder voordeel, welke die grootere boven de kleinere schepen opleveren, als om dat zij den bouw van zulke groote schepen, om meer dan eene reden, meent niet te moeten aanmoedigen.

ARNHEM, den 3den Junij.

In de laatst ontvangen Javasche Couranten vindt men een berigt van den directeur-generaal van financien, nopens de op 1 Januarij te openen geldleening of negotiatie, groot ƒ 1,170,000, welk berigt in dit oogenblik, dat er op de inkomsten van de Oost eene aanzienlijke schuld gevestigd wordt, bijzonder opmerkelijk is. Volgens de voorwaarden, zou die negotiatie bestaan uit 1170 aandeelen, groot ƒ 1000 zilver elk, rentende 6 ten honderd 's jaars, betaalbaar in dezelfde munt telken zes maanden, en wel op den 1sten Januarij en 1 Julij, bij alle lands-kassen op Java. Die renten zullen ook worden betaalbaar gesteld bij het ministerie van kolonien te 's Gravenhage, doch zullen, in dat geval, worden verminderd op 5½ ten honderd 's jaars. De aandeelen zullen worden gesteld aan toonder, en zullen, naar goedvinden der houders, kunnen worden ingeschreven bij de Javasche bank, in het aldaar berustend grootboek der koloniale schuld, met behoud van derzelver oorspronkelijke nommers. De obligatien, geteekend door den directeur-generaal der financien en geregistreerd bij de algemeene rekenkamer, zullen worden voorzien van coupons voor vijf jaren, na verloop waarvan een nieuw stel coupons zal worden uitgegeven voor de nommers, welke alsdan nog niet zijn uitgeloot. Jaarlijks, te beginnen met het jaar, 1838, zullen in de maand Januarij 117 obligatien, of een tiende gedeelte dezer Negotiatie worden uitgeloot, zullende deze uitloting plaats hebben op dezelfde wijze, als voor de certificaten van den Nederlandsch-Indischen achterstand is bepaald, terwijl de betaling der uitgelote obligatien zal geschieden bij 's lands-kassen op Java. Tot meerdere zekerheid der geldschieters, zal een voldoend hypotheek aangewezen worden, bij eene acte door den directeur generaal der financien, in naam van het Nederlandsch-Indisch gouvernement voor commissarissen uit den raad van justitie te Batavia te passeren, welke acte, tot aan de geheele kwijting dezer leening, zal blijven gedeponeerd ter griffie van het hoog-geregtshof van Nederlandsch-Indie. De betalingen moeten plaats hebben: 10 pCt. drie dagen na de aanneming der inschrijvingen; 30 pCt. op 1 October, 30 pCt. op 1 November, en 30 pCt. op December 1836.

AMSTERDAM, den 2den Junij.

Beurs van den 1sten Junij.

De eenige tijding, welke heden uit Spanje ontvangen is, behelst, dat *Cordova* eenen uitval uit Vittoria gedaan en aan de Carlisten eenig verlies toegebragt heeft. Madrid blijft rustig, en ook uit de Provincien zijn geene ongunstige tijdingen ontvangen.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. Verscheidene posten 2½ pCt., welke ter markt kwamen, deden den koers derzelve van 56⅞ tot ¾ achteruitgaan, en bleef dit effect op deze hoogte; 5 pCt. in het begin à 102¼ gedaan, later tot 102$\frac{1}{16}$ gevallen; kansbiljetten 25 à $\frac{1}{16}$; de markt in sijndicaat bleef onbeduidend; oud 97$\frac{15}{16}$ à 98; nieuw veel ter markt en van 81⅞ tot 81$\frac{9}{16}$ gevallen; in handelmaatschappij had eene belangrijke beweging plaats; de openingsprijs was 156 en werden verscheidene partijtjes tot dezen koers verhandeld; doch in den loop der beurs klommen dezelve tot 159¾ en bleven tot dezen koers gezocht; men weet nog niet hoeveel de extra uitdeeling bedraagt; intusschen konde men 4½ pCt. daarvoor bedingen; dat het verslag alleszins gunstig was behoeft geen betoog; zulks ziet men aan de koersen van dit effect.

Spanje. Ardoins openden 42¼, vielen tot 42 terug en bleven met eenigen handel op deze hoogte. Groote stukken zijn à 41⅞ en ¾ gedaan; van Passive werd iets à 12⅝ verhandeld, later à 12½; Fransche uitgestelde 15⅝ à 15; Deferred à 19⅞ gedaan; doch bepaalden zich de omzetingen in niet-rentgevende schuld slechts tot kleine postjes.

Uitgezonderd in Spaansche en Hollandsche schuldbrieven, gaat er bijna niets om, en de prijzen der Russische en Oostenrijksche fondsen blijven onveranderd.

Beurs van den 2den Junij.

Men heeft heden geene nadere tijdingen uit Spanje ontvangen; wel liep ter beurs het gerucht, dat *Cordova* eene nieuwe overwinning op de Carlisten zou behaald hebben; doch het blijkt niet genoegzaam of dit gerucht gegrond is; te Antwerpen hebben de Spaansche effecten daardoor een iets gunstiger aanzien gekregen en ook hier waren dezelve in het begin iets meerder gewild; toen echter kwamen de partijen ter realisatie ter markt kwamen daalde de prijs tot de stoksers van gisteren, en bleef nagenoeg op deze hoogte.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. 2½ pCt. In het begin werden eenige postjes à 56$\frac{7}{16}$ gedaan, doch spoedig vielen dezelve tot 56¾ en konden zich niet weder daarboven verheffen; de omzet daarin was vrij levendig; 5 pCt. 102$\frac{1}{16}$ en 102 verhandeld; kansbiljetten in het begin 25, later 24$\frac{15}{16}$, ⅞ gebleven; oude sijndicaat 93 à 97⅞; nieuwe 81⅞, ¾, ⅝; in beide was de omzet gering; de aandeelen handelmaatschappij vervolgden hunne vooruitgaande beweging, het dividend is op 4½ pCt. bepaald; de koers was reeds 162 doch bleef 161½ à ½; nieuwe 103¾ gedaan.

Spanje. Ardoins 42⅝, $\frac{11}{16}$, $\frac{11}{16}$, ⅝, ⅝, ⅝, ⅜, ⅛, ¾, ⅛, gebleven; groote stukken van 42⅛ tot 41⅞ achteruitgegaan; in Passive werd iets in het begin à 12⅝ gedaan; later bleven dezelve 12⅝ met verkoopers.

Mengelwerk.

Op zien komen spelen,

OF

Het Status-quo.

Door een enkel spreekwoord, hoe plat en triviaal dan ook, kan men soms in eens zijne meening of de gesteldheid van zaken klaarder uitdrukken, dan door de breedvoerigste, scherpzinnigste vertoogen en welsprekendste redevoeringen. *Op zien komen spelen; — de kat uit den boom kijken; — op zijne laimen liggen; — zand in de oogen strooijen; — elkander honig om den mond strijken; — het eene zwaard houdt het andere in de scheede;* — deze en meer andere volksspreuken van dien aard zijn thans zeer toepasselijk op de tegenwoordige hooge staatkunde der Mogendheden, die, magtshalve, zich de *groote* noemen, en zich het oppergezag der overige Europesche rijken en staten hebben toegeëigend, of het *status-quo*, waarin de politieke wereld, sedert de laatste jaren, zich bevonden heeft, en nog bevindt. De groote zoo wel als de kleine mogendheden, schijnbaar zijn allen uitwendig in rust en vrede; en dit willen ook sommigen wel beschouwd hebben, als een meesterstuk van de wijsheid en vredelievende gezindheid der tegenwoordige diplomaten, die in de kabinetten der hoven de zaken op die wijze weten te besturen, dat er geen algemeene oorlog uitbarst. Maar zou dit inderdaad wel aan ware wijsheid en vredelievendheid toegeschreven kunnen worden? Zou men het niet eerder eene listige sluwheid moeten noemen, of den tegenwoordigen staat van zaken, waarin alles blijft, zoo als het is, moeten bestempelen met de straks genoemde spreekwoorden? Zou niet veeleer ieder *op zien komen spelen, op de loer liggen*, tot dat hij de kans schoon ziet staan, om er met voordeel op in te hakken, en een wissen slag waar te nemen? Waartoe anders die aanhoudende spanning, dat op de been houden van buitengewone strijdkrachten tegen over elkander, dan ten teeken, dat zij elkander niet betrouwen, dat de een bang is voor den ander? of *dat het eene zwaard het andere in de scheede houdt*! Als men niet anders den vrede kan bewaren dan door gedurig met het mes in den mond te loopen, valt er weinig op zulk eenen vrede te roemen, noch op de staatkunde der groote mogendheden. Er wordt dan wel geen bloed vergoten, maar dezelve ondermijnt, niet te min, de ware rust en welvaart der volken. Zwarte onweerswolken hangen dezelve gedurig boven het hoofd, die alle oogenblikken dreigen los te breken. Dan is het in het Oosten, dan in het Westen, dan in het Zuiden of Noorden te doen, waar de losbarsting het meest gevreesd wordt. Met protocollen, onderhandelingen, drukke conferentiën, koerier-wissels, mooije troonredenen, waarin de binnen- en buitenlandsche betrekkingen op het schoonste worden voorgesteld, en men niet verzuimt, telkens te vermelden, dat men onderling de verzekeringen geeft en ontvangt van de beste verstandhoudingen en ieder bedoelt den algemeenen vrede te bewaren. En zoo blijft het jaar uit jaar in, terwijl ondertusschen de schatkisten worden uitgeput, om zich tot den oorlog voor te bereiden. Maar het volk is niet dwaas genoeg, om dat alles voor goede munt aan te nemen, en zich gerust te stellen. Het verstaat te veel van de taal der hedendaagsche staatkunde, om zich op die wijze *zand in de oogen te laten werpen*, ziende meer op daden dan op gewaande verklaringen en betuigingen, telkens lagchende, of zich belgende over de heimelijke dan wel openlijke loopjes der ministeriele staatsstukken met zijne belangende spreuken, uitroepende: of het is niet anders dan om *elkander wat honig om den mond te smeren*, allen *spelen op zien komen*, om ter eeniger tijd zijn slag waar te nemen. Wat zullen wij zeggen van dat reizen der Prinsen naar buitenlands, om bij vreemde mogendheden bezoeken af te leggen, van de prachtige onthalen van de hooge gasten? Zou dat waarlijk een bewijs zijn van meerdere toenadering en uit zuivere vriendschap geschieden? of een nieuw spel van staatkundige begoocheling zijn? Wij willen, maar kunnen bezwaarlijk, het beste er van hopen. De vorige spreekwoorden komen ons al weder voor den geest.

Ook onze regering begint mede op zien komen te spelen, volgens de verklaring van den minister, die, omtrent onze buitenlandsche betrekkingen, met name ook ten aanzien van onze twistzaak met de Belgen, niet anders had mede te deelen, dan dat daarin geenerhande verandering was voorgevallen, en het gewone *status-quo* bleef voort duren; dat er ook vooreerst weinig aan te veranderen scheen, en men dus maar stil moest afwachten tot dat een gelegen tijd zou opdagen, om tot eene eindschikking te geraken. Wat er gebeuren *moet*, en wanneer het gebeuren *zal*, dat deze uitputtende en gespannen *status-quo* opgeheven zal worden, laat de minister geheel in het onzekere en duistere liggen. Hoe weinig bevredigends en geruststellends dit verslag ook moge opleveren, de minister nogthans schijnt, onder het opstellen, door eene geestvervoering van moed en dapperheid overvallen te zijn geworden, zoodat Zijne Excellentie openlijk uitriep, dat wij eerder onzen laatsten penning en laatsten droppel bloeds zouden willen opofferen, dan eenige onteerende of vernederende voorwaarde onderschrijven. Dat klinkt zekerlijk manhaftig; maar wij twijfelen toch, of die taal bij de natie wel eenigen weerklank gevonden heeft; want als men ons geen beter uitzigt kan openen, dan zijnen laatsten penning en laatsten droppel bloeds uit te storten, (dat waarlijk geene kleinigheid is) schijnt eerder alle hoop op behoud verloren te gaan. En wat is eene regering met haar volk, die geen enkelen penning, noch een enkel druppel bloeds meer bezit? — eigenlijk een *nonens*.

Om ons laatste penningske kwijt te worden, zijn wij reeds schoon op weg, als wij onze zware belastingen en jaarlijks vermeerderende staats-schuld aanzien. Onze minister van financien excelleert inderdaad in het zoeken van financien om er den laatsten penning af te halen. Zijne handelwijze met het personeel alleen is hiervan bewijs genoeg. Eerst heeft hij de *kleine* woningen aangetast, om de opbrengst van het personeel te verhoogen of het te-kort komende aan de raming aan te vullen; maar hierdoor bragt hij zoodanig de geringere volksklasse in beweging, dat zij de handen tegen hem uitstak of met geweld zich tegen den maatregel begon te verzetten. Veiliger oordeelde hij het, nu de eigenaars van aanzienlijker huizen te bezwaren, door het hooger aanslaan van de huurwaarde, zoo als verleden jaar eene menigte van de fatsoenlijkste ingezetenen daartoe gedrongen zijn, niet door voorafgaande vriendelijke waarschuwingen maar, terstond door processen-verbaal, boeten en kosten. Dan hadden de hoofd- en mindere ambtenaren daar ook nog een plukje van, dat hen in de uitvoering des te ijveriger en happiger moest maken. En nu dit jaar heeft Zijne Excellentie laten bekend maken, dat de belastingschuldige kisten en kasten voor de schatters zal moeten openen, voorziende Zijne Excellentie dat velen, om daartoe niet verpligt te worden, liever het meubilair naar de nu, hoezeer verhoogde, huurwaarde zullen laten berekenen, dan voor zulk soort van menschen, als de aangestelde schatters, hunne kleinoodien, goud en zilver enz. bloot te leggen. Of nu deze laatste maatregel, die zulk eene algemeene verontwaardiging verwekt, wel aan 's ministers berekening zal beantwoorden, is aan grooten twijfel onderworpen. Ik moet al weder, ter opheldering, hier een spreekwoord of twee aanhalen: *Die het onderste uit de kan wil hebben, krijgt ligt het deksel op den neus; Men kan de boog wel zoo strak spannen, dat ze barst; Men kan van het geduld en de edelmoedigheid van de geduldigste en edelmoedigste natie toch eindelijk wel te veel vergen.*

Maar van de opoffering van den laatsten druppel bloeds, waartoe wij geroepen worden! Dit zegt nog meer dan de laatste penning! Dan zal er gevochten moeten worden. Tegen wien? Hebben wij alleen met de Belgen te doen, daartoe zullen wij den laatsten droppel niet noodig hebben; eenige weinige zullen genoeg zijn, zoo als reeds gebleken is. Maar moeten wij vechten tegen de reusachtige magten, die *op zien komen spelen*, dan zullen wij schielijk bloedeloos, zoo wel als geldeloos, en dus weerloos worden. Moeten wij dit een en ander zoo maar stilzittende en gerust afwachten, zoo als de minister in zijne opbruischende drift van moed het schijnt te willen hebben: ik vrees, dat weinigen die sterkte van geest met hem zullen deelen.

In 't kort, dat *spelen op zien komen*, of het *status-quo*, hoe stil en gerust schijnende, zal ons weinig geruststellende en heldere uitzigten open laten. Het politiek geloof blijft met dat alles zeer los en wankelbaar. Wij verliezen evenwel geenszins ons godsdienstig geloof, dat blijft vast staan. Er is eene magt, oneindig verheven boven alle aardsche magten en staatsministers. Daarop zullen wij onze hoop en vertrouwen blijven vestigen zonder echter de handen in de schoot te laten liggen en werkeloos op zien komen te spelen. De regering volge dit spoor!

Noch op schulden, noch op zwaarden,
Noch op moedig oorlogs-mans;
Noch op ruiters, noch op paarden,
Noch op spietse, noch op lans;
Maar op God, wiens mogendheid
Alle magt van aardsche dingen
Overtreft, heb ik geleid
Het anker mijner hopeningen.

Ts.

Alfabet voor den Opmerker.

(Vervolg van No. 66.)

Poëzij. Het ontbreekt in onze dagen minder aan poëeten dan wel aan echte poëzij. Het bestek van ons alfabet laat niet toe, daaromtrent de noodige uitspraken van deskundigen te leveren; dit eenige zij onzen lezers derhalve genoegzaam tot staving van ons gevoelen: het adres namelijk, van éénen onzer Vaderlandsche dichters *aan een' rusteloos poëet.*

Uw zangster, vriendje! slaapt niet veel;
Na middernacht gaat ze eerst te bed,
Is zeer onrustig, en half ijlend van 't gekweel,
Dat haar des daags vermoeit, als waar 't een wet.
Ze ontwaakt half dommelig, en gezuwend wrijft zij de oogen;
Maar gij, meêdoogenloos, eischt, dat ze uw stuk stoffeert,
En jaagt, en plaagt, en kwelt haar met uw dichtvermogen.
Neem, bid ik, neem uw rust, of dra is ze uitgeteerd.

Pogchen. Het oud-hollandsche spreekwoord zegt niet te onregt: *pogchers hebben schaars het brood; klagers hebben zelden nood.* Het dagelijksche leven geeft ons daarvan meenig voorbeeld. De man, die, in weerwil van hetgeen hij door vlijt en uitspanning van ziels- en ligchaams-krachten verdient, zich eene gewoonte maakt van onophoudelijk te zuchten en te klagen, mag veilig geacht worden geen nood te hebben; hij daarentegen, die gedurig den mond vol heeft, van zijn aanzienlijk vermogen, of van het geen hij dagelijks door veelsoortige en veelvuldige beroepswerkzaamheden wint, mag veilig onder het veelsoortig en veelvuldig getal pogchers geteld worden, die zich gedurig aan ons oog opdoen.

Pokdalig. Onder de veelvuldige bijvoegelijke of hoedanigheidswoorden, die onze rijke moedertaal oplevert, is het onderhavige voorzeker, sedert den aanvang onzer eeuw, minder van toepasselijk gebruik: om de eenvoudige rede, dat, gedurende de laatste vijf en dertig jaren, door de invoering der koepok-inënting, de pokdaligheid onder de zeldzaamheden van onzen tijd met regt mag worden gerangschikt. Nog vijf en twintig jaar verder, en deze zeldzaamheid zal ongetwijfeld nog zeldzamer zijn, en zullen, dien ten gevolge, de als dan nog levende pokdaligen als wezenlijk bestaande antiquiteiten worden gerespecteerd.

Polley. De hiel van een' schoen. Zonder dusdanig substantieel, of liever individueel bestanddeel van hetgeen men, gewoonlijk, door schoen verstaat, is zoodanig voorwerp van geene waarde: de hiel van een' schoen is, eigenlijk gezegd, het piedestal, waarop het regter of linker gedeelte der mensch-kolom bij derzelver dagelijksche en gewone plaats-verandering rust. Geheel anders van beteekenis wordt het woord *polley of hiel* daarentegen, wanneer genoemde menschkolom zóó snel van standplaats begrijpt te moeten veranderen, dat hare beweging een hard-loopen, een rennen, een vliegen wordt, hetgeen men in het oorlog-

minnende en oorlogvoerende leven gewoonlijk met het, alle krijgslieden onteerende, woord, te bestempelen; *hij laat zijn hielen kijken.*

Pop. Er bestaat geen mensch op aarde of hij heeft zijne speelpop, dat is: een geliefkoosd voorwerp, waaraan hij met hart en ziel verknocht is. Met de jaren veranderen deze voorwerpen in aard en waarde. Hetgeen het jeugdig knaapje een onuitsprekelijk genoegen en genot verschaft, kan den jongeling niet meer bevredigen; en hetgeen den jongeling het hoogst vermaak geeft, beschouwt de man gewoonlijk als eene beuzeling. In den ouderdom bepaalt de lust en ingenomenheid zich bij sommigen wel eens tot hetgeen kinderen kan bekoren.

Het is met de menschelijke speelpoppen even eens gelegen als met de stokpaardjes, waarvan de geestige CATS ons in zijne kinderspelen zegt:

Het kind, dat op een stokjen rijdt
En met een stok een stokjen smijt,
Meent, dat het drijft een moedig paard,
Wel duizend fransche kroonen waard.
Maar iemand, die het wel beziet,
Die vindt een hout en anders niet.

Hoe menig rijdt er op een stok;
Hoe menig zit er op een blok;
Hoe menig woont er in een poel,
En meent het is een koningsstoel?
Veel rijden, schoon ze gaan te voet:
Hun paard dat is een hooge moed.

Allerlei.

In zeker landstadje werd, eenigen tijd geleden, bij gelegenheid van een feest, een bal, na een voorafgegaan concert, gegeven. No. 4 van het concert-affiche was een kwartet voor mannenstemmen, hetwelk, uit hoofde van in den weg gekomen beletselen, niet kon worden uitgevoerd, doch in welks plaats door eenen liefhebber eene bas-aria uitmuntend goed werd gezongen. Onder de toehoorders, wie het uitzigt op de danspartij concertwaarts had gelokt, bevonden zich onder anderen een rijk land-edelman met zijne dochters, die in de meesterstukken van BEETHOVEN en andere voorname Duitsche componisten weinig smaak vonden, en zich bij de uitvoering van genoemde bas-aria verveelden. Na derzelver voordragt, die door een daverend handgeklap van alle aanwezige kenners was toegejuicht geworden, verzochten de dochters van den land-edelman hunnen vader, haar te zeggen; wat er eigenlijk was voorgedragen. De eenvoudige, in de muzikale wereld uiterst onbedreven land-edelman, raadpleegde het concert-affiche, en gaf zijnen dochteren ten antwoord, dat het een *kwartet voor mansstemmen* was geweest.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 2 Junij 1 El 5 Palm 3 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.
Den 3 Junij 1 El 5 Palm 3 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.

Mijne Echtgenoote beviel heden van een' ZOON.

ARNHEM,
den 2den Junij
1836.

Jb. COERS.

Op den 22sten Mei 1836 overleed, te ZUTPHEN, de Wel Edel Geboren Heer *FREDERIK CHRISTIAAN COLENBRANDER, Lid van den Stedelijken Raad*, in den hoogen ouderdom van bijna 80 jaren.

Aanbesteding.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der STAD *ARNHEM* zijn voornemens, op Vrijdag den 1sten Julij 1836, der middags ten 12 ure, op het Raadhuis van voornoemde Stad, in het openbaar aan te besteden:

Het opbouwen van een geheel nieuw Kazerne-Gebouw.

Het Bestek en de voorwaarden, waarop deze aanbesteding zal plaats hebben, zullen, met de teekeningen en modellen, veertien dagen te voren gelezen en bezigtigd kunnen worden ter Stedelijke Secretarie te *Arnhem;* voorts liggen de Bestekken nog ter lezing, boven en behalve in de voornaamste logementen dezer Stad, te *Nijmegen* bij O. T. HOLTERMAN in den *Rotterdamschen Wagen*, P. DEN DOCTER in de *Stad Frankfort* en in het Koffijhuis *de Galerij* aan de *Waal;* te *Zutphen*, bij G. WEENINK, in *den Hollandschen Tuin*, en P. WEIJERS in *het Zwijnshoofd;* te *Doesborgh* bij WEYN in *het Heeren-Logement;* te *Tiel* bij J. L. ROESINK in *den Gouden Leeuw;* te *Zalt-Bommel* bij WEIJERS in *het Koffijhuis;* te *Apeldoorn* bij H. VAN DEN BROEK in den *Moriaan;* te *Lent* bij de Wed. A. CRIJNEN; te *Wageningen* bij J. RUTGERS aan den *Boom;* te *Leerdam* in het Veerhuis bij J. DE JONG; te *Utrecht* bij L. VERMEULEN in *het Hotel Belle-vue*, bij F. VERSTEEG in *de Geldersche Bloem*, en bij TEN HAGEN in *den Nieuwen Bak;* te *Breda* bij VAN ALPHEN in *de Kroon;* te *Deventer* bij H. BECKING in *den Moriaan*, en in *de Keizers-kroon* bij J. TEN HAVE; te *Zwolle* bij L. HAMER in *het Heeren-Logement;* te *Kampen* bij PORTHEYNE in *den Dom van Keulen;* te *Amsterdam* in *het Turfschip van Breda*, in *het Noord-Hollandsche Koffijhuis* en in *het 's Gravelandsche Veerhuis;* te *'s Gravenhage* in het *Bossche Veerhuis* en in *de zeven Kerken van Rome;* te *Gorinchem*, bij VAN ALPHEN in *den Hooiwagen*, en bij CORRECHT in *de Beurs;* te *Hardinxveld* in *de drie Snoeken;* te *Dordrecht* in *Belle-vue* bij BORDIER; te *Rotterdam* bij VAN DEN BRINK in het *Curaçaosche Jagt* en in *den Romein* buiten de *Delftsche Poort;* te *Sliedrecht* en *Werkendam* in de Logementen aldaar; — terwijl de aanwijzing in loco door den Stads-Architect, 3 dagen vóór de aanbesteding, zal geschieden.

Arnhem, den 2den Junij 1836.

---

† † † Op Zaturdagen den 25sten Junij en den 9den Julij 1836, des voormiddags om elf ure, zal, in het Logement *de Roskam*, te *Barneveld*, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris *H. MEY METTENBRINCK*, worden geveild en verkocht:

De BOEREN ERVEN, *GROOT WESSEL* en *KRAAIJENKAMP*, onder *Barneveld*, en de *GROOTE BOSCH*, onder *Voorthuizen*. — Alsmede nog, ten dage van den toeslag, diverse parcelen zware EIKEN- en BEUKENBOOMEN, staande op de genoemde drie Boeren Erven.

Nadere onderrigting te bekomen ten kantore van den opgemelden Notaris. (*Brieven Franco.*)

---

† § † DE PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN *GELDERLAND* berigt, dat hare gewone Vergadering weder zal gehouden op Dingsdag, den 5den Julij aanstaande: en noopigt hen, die tot het afleggen van examen wenschen te worden toegelaten, uit, om zich deswege te adresseren, en de vereischte bewijsstukken *franco* toe te zenden, *uiterlijk* op den 2den Julij, aan den ondergeteekenden, wonende te *Nijmegen*.

Arnhem, den 30sten Mei 1836.

In naam der Commissie voornoemd,
Dr. C. VAN ELDIK,
Secretaris.

Verkooping VAN HET LOGEMENT EN UITSPANNING, *DE MORIAAN*,

Om aanvaard te worden met 1º. Mei 1837, allervoordeeligst en aangenaam gelegen te *Apeldoorn* (*Gelderland*), bij het bevaarbare Kanaal, op ¼ uur afstands van het Koninklijk paleis *het Loo*, aan de groote straatwegen van *Holland* op *Duitschland* en van *Noord-Braband* op *Vriesland*, sedert onheugelijke jaren als LOGEMENT bekend en waarin dat bedrijf nog met goed succes wordt voortgezet, bestaande in een groot logeabel HUIS, met 2 verdiepingen, verscheidene welingerigte en behangen KAMERS, verdere benoodigde vertrekken, DROOG- en KOORNZOLDERS, annexe ruime STALLING, waarin tevens eene bergplaats is voor een aantal rijtuigen en aankomende diligences, twee daarbij staande GEBOUWEN, waarvan het eene ingerigt tot WAGEN- en BAKen MELKHUIS en bergplaats van brandstoffen, en het andere tot ruime STALLING voor Paarden en Koeijen, drie TUINEN, beplant met exquise vruchtboomen, een ruim terrein om het huis, bevallig aangelegd, doorsneden met wandelpaden en beplant met boomen en uitheemsch plantsoen, aan een stroomend water gelegen, alsmede een WEILAND.

Welk logement, tevens tot pleisterplaats dienende zoo voor diligences als voor reizigers, welke van de daarnaast zich bevindende paardenposterij gebruik maken, geveild zal worden op den 29sten Junij 1836, bij voorloopige, en eene maand daarna, zijnde op den 27sten Julij, bij uiterlijke toewijzing, des avonds ten 6 uren, aan het Logement zelf.

Informatien zijn met portvrije brieven te bekomen bij den te *Apeldoorn* residerenden Notaris *MULLER*, bij wien tevens de Koopsvoorwaarden ter visie zullen liggen.

---

† † † HET HANDELHUIS van *F. C. COLENBRANDER EN ZOON*, te *Zutphen*, blijft provisioneel bestaan op denzelfden voet en dezelfde Firma, onder het bestier van *F. C. COLENBRANDER JUNIOR*, zijnde de Compagnon van deszelfs overleden Vader *F. C. COLENBRANDER*.

---

† † † Een POMPEN-MAKERS- en LOODGIETERS-KNECHT, die van zijn goed gedrag en bekwaamheden voldoende getuigenissen kan bijbrengen, vast werk begeerende, gelieve zich in persoon, of met franko-vrije brieven, te adresseren, onder de letters A. Z., bij den Boekhandelaar C. A. THIEME.

*** De Boekhandelaar NIJHOFF, te *Arnhem*, geeft heden uit den *vijfden druk* van de WANDELINGEN *in een gedeelte van Gelderland, of geschiedkundige en plaats-beschrijvende beschouwing van de omstreken der stad Arnhem.* Met eene plaat. — Deze druk onderscheidt zich aanmerkelijk van de vorige, ten deele door de wijzigingen, welke het werkje, ten gevolge van den veranderden toestand der daarin beschrevene plaatsen, heeft moeten ondergaan, ten deele ook door de invoeging van belangrijke bijzonderheden. De prijs is *f* 1-50.

Bij denzelfden wordt mede uitgegeven: I. *Topographische Kaart van de omstreken der stad Arnhem*, waarop al de buitenplaatsen, met berken, bosschen, wegen en wateren, naauwkeurig en sierlijk aangewezen zijn. Prijs *f* 4-80. II. *Geldersch Arkadia, of wandelingen over Bilioen en Beekhuizen.* Derde druk. Prijs 60 centen. III. *Tafereelen uit de omstreken van Arnhem, in kunstplaten, naar de natuur geteekend door* A. J. COUWENBERG Jz. Eerste en tweede aflevering, te zamen bevattende 7 platen. Prijs bij inteekening *f* 1-50. IV. *Aardrijkskundige beschrijving der stad Arnhem. Een leerboek voor de middelste klasse*, met eene grondteekening der stad. Prijs 60 centen. Op minder papier, voor schoolgebruik, 30 centen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.